

התפילה בחלקי התפילה שיש עליהם מפירושי הראשונים²³ בשני הנוסחים: נוסח עדות אשכנו ונוסח עדות ספרד, שנייהם גם ייחד בצורה משולבת, עם הצגת השינויים ביניהם, כאשר נוסח עדות אשכנו מוגזין בסוגרים עם האות 'א' או 'אשכנו', ונוסח עדות ספרד בסוגרים עם האות 'ס' או 'ספרד'²⁴, כמו כן, היות ואין אחד מהנוסחים תואם לשיטת ראשונים מסוימת אין למדוד כלל מן הנוסח או מניקוז²⁵ באשר לנוסח האמייתי והנבן.

להלן נפרט את רישומי הראשונים המופיעים בסידורו והמעט פרטיהם על תוכנם:

ראב"

רבינו אליעזר בר נatan (ד"א תתק"ל בערך)²⁶

נולד באשכנו וכי במגנزا. חיבר את ספרו 'אבן העיר' המכיל תשובה ופסק הלכות על סדר התלמוד. ראבין היה תלמידו של רבינו ייעץ הלוי, וכן תלמידו וחתנו של רבינו אליהם ביר יוסף מגנزا. אף חתנו היו ת"ח מפורסמים, ביניהם, ר' שמואל ביר נטורנאי, ר' יואל הלוי אביו של הרabeeה.

חיבור זה הנudge לפresher את התפילה על דרך הפשט וכן כתוב רבינו על מתרת החיבור²⁷: זמני ראבין המפרש לא לכבודו עשייתו ולא מוחיהות לבי, אלא ראייתו שננטמעתו בעלי הדעת והשכל ורבו שאינם יודעים אפילו פירוש סדר תפלה, וככתבותיו למן ולמור ולירע לאדם מהו מוציא מפיו, ומתרוך קר תחכוון דעתו ואם שגיתך ימחול לי צוריך. ולמלאי מודע הגבהת החרס והמה ימצאו את המרגליות, והאומרו והכתבו בשם יהיה ברוך לאל עליון ולא יבא לידי כלין ומחלין ברוך הנוטן לעוף כה'.

רבינו מזכיר את תפילה בטפירו ابن העור מסכת מגילה²⁸: 'דתניתא שמעון הפוקלי הסדר ר' יה ברכות... וכולם מקראי נפקי וכתבתים בסדר התפלות'. ואכן כל עניין זה מובא בפירוש רבינו לתפילה שמנונה עשרה²⁹.

פירושו של ראבין לסידור היה מצוין לפני רבינו אפרים ולמן מרגליות בעל היד אפרים' והוא מביאו בתשובותיו לאו"ח סי' מו: 'ומצעתי תנא דמסיעו ליה בפירוש המחוור לרביבנו הרabeeן שוכני ה' שב' לידי כתבי על קלף נכתבה שנית ל"ח לאלא הששי'. ואכן כתבה' שהיתה בידי ראו"מ נרפס במחוזר קרבן אהרן שדור'ל באוסטרואה תקיעיז³⁰. פירוש זה נזכר גם בסידורים נוספים: סידור תפלה נהירא הייל

²³ אך לא הבנוו חלקים מהתפילה שלא נפרשו עיי' הראשונים שלפניו, וכן פיטוטים או חינות שאים מופיעים בראשונים המובאים בספרו או שר הפטות שנתקנו לאומות בתקופה מאוחרת יותר, כגון 'מזמור Shir חנוכה הבית' בתחילת שנות בריך שמייה' בפתחת הארץ ונוץ.

²⁴ מאחר השתרדע לחביא את פירושי הראשונים בעורות ותבניותם, היהו יש ומן הראשונים שסדר תפילה שונה לפ' נסחיהם, פעמים ימצע פירוש אחר המתרבים במקומות אחר Marshal חיורה. דרכ' משל, לנוסחת אבורודם ברכות 'שלא עשי נ' עבד ואשה' נאמרות בסוף ברכות השחר לנוסחת ספרה, לעומת זאת לדעת שאר ראשונים ברכות אלו נאמרות בתחילת בנטחת האשכנים, לפחות פירוש האבורודם לברכות אלו נסdar היקן שהם נאמרים לפי נסחתו, אך השתרדע לציין לפירושם במקומות שנמצאו פירוש שאר ראשונים.

²⁵ בכלל, נוסח הניקוד בין הינהו עדות אשכנו לעורת ספרד שהוא מקומות רביים, ולא ניתן קרל נסח התפילה בשלהמו לשני נסחים כי לא לבלב את המשין, שכן בחנוו את היקוד לפי העניין.

²⁶ אי להחליף ביט לראיין הירחי איש לנילן שחוי אחריו, ובஸירונו נפס פירושו לתפילה בשם ספרו המהיג.

²⁷

²⁸ מובא בהסכמה הבית אפרים למחוור קרבן אהרן דפוס סלאויטה.

²⁹ על השוואות ושינויים בין לנכוב בסידור זה מה שכתב בספרו ابن העור, ראה במכוא שם מחד' ב' ב' תשעיב שערך הרבה דוד דבליצקי.

³⁰ כתוב יד זה לא נמצא לפניו וראה תיאורו בהסכם הבית אפרים למחוור קרבן אהרן: 'הגע לידי ספר כתוב יד לנגורל הראשונים בומן ובמעליה בכתבם אופיר לא יסלה והוא פירוש על כל המחוור וצורתו וסליחות וקנות וכל סדר התפלה של חול ושבת וראש השנה ווות הכהנורים ורגלים ופירוש האגדה ופרק אבות וברכת המון וברכת אירוסין ונשואין ושרר הברכות

בווילנה הורדנא תקע"ט, וכן בסידור סלאויטא תקפ"ג. ברם, הנוסח החשוב ביותר הוא הנדרס במחוזות קראן אהון שהויל באוסטריה, שבו הפירושים נשארו בסוגנון המקורי בנגזר לטיסודרים האחרים שנוטשו בהם פירושים אחרים. סידור זה היה לפניו בעת הערכה וצינו במקומם שהוא שונה ממה כתבה³¹ וכן הוסיף מסרימות שאינן בכתב הדף.

בנוסף לסידור הנדרס עמדו לפניו כמה כתבי:³² א. כתבי אוקטפולד בודלי, מס' בספריה הלאומית 20331 בסידורנו: כתיבי. בתי זה נapis ע"י הרבה משה הרשלר תחת השם סידור הר"ש מגומזיאן ירושלים תש"ב³³, בתוספת העורות ציונים ותיקונים רבים, ונערכו רבות, בעבודתו. ב. כתב יד בריטיש מורייאום 654 מס' בספריה הלאומית 5874 כתיבי זה מכונה כתיב³⁴. ג. כתב יד ירושלים מס' בספריה הלאומית 23165 כתיבי זה מכונה כתיב³⁵. ד. כתב יד פרנקפורט 227 מס' בספריה הלאומית 4199 כתיבי פ. כתב יד זה הוא היחיד שככל את נוסח התפילה עצמה כשםביב לסייע מסודר בסידורנו: כתיבי. ה. יש תוספות רבות של פירושים בדרך הסוד, דינים וענינים שאין להם קשר לנוף הפירוש, בסידור זה יש תוספות רבות של פירושים בין הפירוש שהוא מקובל ברובו לשאר כתבי שפל פירוש הראבין³⁶ הנוסח אך בדרך נשמה החלוקה בין הפירוש שהוא מקובל כל לא קשה למצוא את המשך להוספות על דרך הסוד שהם מהווקח ורבי יהודה החסיד, כך שבדרך כלל לא קשה למצוא את המשך הפירוש, מכבי זה העתקנו רק את הפירוש מהראבין³⁷. כתיב יד זה נapis ע"י הרב א. הרשלר בגנותו ג' שבת תנש"א תחת השם 'פירוש סידור התפילה והמחזר מיוחס לראבין' ז. כתב יד ורשה 2 מס' בספריה הלאומית 32500, בסידורנו: כתיבי. ו. כתב יד המבורג 153 בסידורנו: כתיבי. צולם מתוך מהדורות פקסימיליה ירושלים תש"מ יצא לאור ע"י אברהם נפתלי רות בערוף מבוא נרחב ונמצוא בספריה הלאומית, כתיבי זה חסר בחלקו, אך יש בכתיבי זה הוספות שונות מפירוש רשי' וכן הוסיף שמדובר במוחז'יו שאינן נמצאים בכתביה האחרים³⁸.

נוסח פירוש דומה לראבין ישנו בסידור חסידי אשכנו הנדרס אף הוא בסידורנו. אמן בסידורי אשכנו יש הוספות רבות על ראבין ולבן קטיעים שוהים לגמרא לראבין השמנתו מפירוש חסידי אשכנו, ואילו בקטיעים דומים אלא שיש בהם שניים קלים ציינו השינויים בהערות לפירוש הראבין. ובמקרים

ודינים ומנתגים וסדר רב עמור נאון בתוספות מרובה אשר יסדר רבינו אליוior ביר נתן הוא הראבין המחבר ספר אבן העזר המפורטים... והספר הזה הוא כתוב יישן מעשה ספר אונן על קלף יפה מנוחה מאדר, שם בדף שכיד כתוב: אני קלוניום בר קלוניום הסופר כתבתי אלו הפירושים של מהורן לר' אברהם בשנת חמשת אלפים ושלשים ושמונה לבריאת העולם.³⁹ הרוב הרשלר מייחסו לרביב שלמה בר שמושן מגומזיא המכונה ששון, חברו והלמידו של ר' יעקב בר יקר ושל ר' קלוניום דור רבויו של רשי', ואת ע"פ פתרונות סידור שפטותם במליטס: 'אחים סדור ר' שלמה'. בסידור זה יש הוספות שנותן שמתחלחות במליטס עני הטסורה', הרוב הרשלר משער שהוא ר' אפיקים מבונא. על השערה זו ראה מה שענער אגץ. רות מבוא לבתי המבורג 153 עמי 27 העירה 60. לדעתנו, יש לפפק ביחסו של סידור זה לר' מגומזיא היהו ונוסח סידור זה דומה באופן מוגדק לסדרו הראבי שנדפס ע"י רזאל'ם ולשאר בתה'י המיחסים לראבין. בנסוף לכך יש להשתיע מהובב קודם ברכות ההתשרה: 'ברכות הדעתות על אדני זו סדרות, אולם אפרוש ואזכור המפרש, והוא רבי אלעוז, בשם העורך אוחיל'. אם כי לעומת עזין יש להן דבר אחד. בסידורנו כתוב ד' זה מכונה כתיבי, אך בשיעין להעתרתו של הרוב הרשלר צינו להעתרות על סידור הראי'.⁴⁰

שי כתבי הד' הראשיים בולטים את הפירוש לסידור אך אינם כוללים פירושים יערות ופירוש להשתענות שיטנים בשאר כתיבי המבורג לבתי המבורג 153 של א.ג. רות עמי 27 העירה 36. שיטן שחאלק והפוץ מעולם לא היה חלק מהכתבי המקיים של הראבין.⁴¹

בתיבי פרנקפורט נראתה בבירורו לייחסו לראבי מושם המוכא בתקילת הפירוש: 'זהו מיסוד הריך אליעזר מגומזיא'. קטע נספף ישטו ברכות יציר המאורות שם כותב המחבר בפירוש: 'זאי אליעזר ביר נתן אמר'.

אמנם לעתה אין להפריד בין הכתבים וליחסם למחברים שונים, אלא בדרכם של העתקאות כתבי יד יש מוסיפין ויש גורען ומהברחים דוד הווא.⁴²

בתיבי נוספים שניכר בהם שסידור הראבין הוא הבסיס שלהם אף שנוטטו בהם הוספות רבות והסתיענו בהם הם: כתיבי בחופט (אוסף קופמן) 399 מס' בספריה הלאומית 84, בסידורנו: כתיבי בדופט. כתיבי קימבריגי 394 מס' בספריה 16312 בסידורנו: כתיבי. כתיבי טוקן 285 מס' בספריה הלאומית 8632 בסידור רבינו שלמה נרפס בסוף הסידור הוספות מכתבי זה בשם כתיבי רומי. בסידורנו: כתיבי.⁴³

מבוא

מסויימים כשהם מבוא בחסידי אשכנו מוסף או משלים את פירוש הרاءב"ן צינו בהערות לעין בחסידי אשכנו.

המנזgin

רבי אברהם בר' נתן הירחי (ר"א תתקט"ו – ד"א תתקע"ה בערך)

נולד בעיר לוניל (ועל כן מכונה הירחי), אך נדר ברכבים מקהילות ישראלי בצרפת ובפרובינציה ובספרה. מרבותיו, הרاءב"ר בעל החשגות, רבי יצחק בר' שמואל – הר"י מבעל התוספות, רבי יצחק בר' אבאMRI ממושילא בעל ספר העיטור ובנו רבי אברהם. לבסוף התישב בטולידיו שם כתוב את ספרו בשנת ד' תתקס"ד. ספרו הוא בעיקר ספר הלכתי בו הוא דן על המנהגים השוניים אותן ראה בקהילות ישראל השונות. אומנם בתוך ספרו יש מספר רב של פירושים לתפילה, אותן ליקטנו והצבנו על מקומם. השתמשנו בהצעתו המתוקנת של ד"ר יצחק רפאל מוסד הרב קוק ירושלים תש"ח, אשר ביסס את מהדורתו על מספר כתבי יד ובוקר על כתוב יד בודליאנה באוקטפודר שהוא הכתבי העתיק ביותר. ליתר פירוט, ראה מבאו של ד"ר רפאל שם.

רokeh

רבינו אליעזר בר' יהודה מגראמייז (ר"א תחק"ב – ד"א תחק"צ בערך)

נולד במנגנא, וקיבל את תורתו מאביו רבי יהודה בר' קלונימוס ומעוד גודלי אשכנו, וביחור מרבו רבי יהודה החסידי. בהמשך ימיו קבע את מושבו בגראמייז ושם העמיד תלמידים גודלים ומפורסמים, ביניהם ריבינו יצחק מוינה בעל "אור זרוע"³⁶. נודע בכינויו "הרוקח" על שם ספרו הגדול "רוקח" הרומו בגימטריא לשמו. מלבד זאת כתוב חיבורים רבים בכל חלקי התורה³⁷, וביניהם פירוש מלא וגודש בפשט רמז דרש וסוד על כל חלקי החפילה³⁸, אשר את עיקרו קיבל מאביו ומרבו רבי יהודה החסידי כפי שנמסר להם מרבותיהם, וכן שכותב³⁹: "אני אליעזר הקטן תיקון תפלות מאבא מארי יהודה בר' קלונימוס וכו', גם קבלתי מרובינו יהודה החסיד וכו'. ואכתוב סוד התפלות למען ידע כל אדם מה סוד בברכות ויכוין לבו לעבד לקב"ה ביראה ואשריו וכו', כי סוד התפלות קבלנו רב מרב עד נביים וקנאים וחסידים ואנשי כנסת האגדולה שתקנוה"⁴⁰. רבינו, על פי הקבלה שבידו, שם דגש מיוחד

36. וראה עוד אודוטוי מבוא לספר הרוקח מהדורות וכורנן אהרן, ירושלים תש"ד, ובמקורות המצוינים שם בהערה 1.

37. ראה רשימה ארוכיה מבוא לספר הרוקח ירושלים תשך, וראה עוד מבוא לרוקח מהדורות זכרון אהרן הנל. בהערות שבמהדורותינו צוין רבתה לפניו דלהן: פירוש הרוקח לתורה (קלוגמאן, ביב רק תש"ט), סוד רזיא (בחילק ההלכות – חיב – הפנו לפי הספר מהדר קאמעלאהר, בלגורייא תרצ"י), ספר השם (מכאן סוד רזיא, ירושלים תש"ה) וחכמת הפש. וכן בספר גימטראות לרבו רבי יהודה החסידי, ולספר עזרות הבושים לתלמידו ר' אברהם בר' עזריאל (הצ' מקיש נדים, ירושלים תש"ט).

38. מעדריות המלמודות על זמן כתיבת הפירוש ניתן להסיק כי רבי אליעזר עסק בכתיבתו משנת התקמ"ח לכל המאוחר, עד פטירתו של רבו ר' יהודה החסיד בשנת תתקע"ו לכל הפחות (משך בשלושת שנים): בפסוקי דמרמה לשבת מומנו "תפילה למשה" כתוב רבינו: "כמו עתה בתתקמ"ח שנלממו אדרס ושממעאל חד"ר" ור' ומוסף ודים לאחר מכן מן מומנו "יהללו את שם ה" מצין רבינו את היום בו הוא כותב את פירושו – יומן כי כהיח לחודש שבת התקמ"ח. בסיטם ררכות ק"ש רוז מושך את מה שקיבל מרבי יהודה החסיד בשנה שגפער בה – שנת תתקע"ו לפרט. ככל הנראה מנוסאות אלו הוסיף ריבינו בכל עת דברים שנתחדשו לו ששמעו מפי בורותו לפירוש התפילה".

39. כי פריס וכי גינוברג, 614, לפניו פירושו לישתחבה". נדפס במחדורותינו בתחלת החיבור וראה שם הנספח המלא. 40. בוגנוויל הנראה לעיקרי הסחות של התפלות ומניין החינות שבם, וכולשונו: "סוד התפלות", ואין להסיק מכך דבריו בחיבור זה הם דברי קבלה מרובתי. נזהר להזכיר ואת מכך שלא נמנע ריבינו מלופוט מספר פעמים בפירוש התפילה את ייג מדרות של רוחמים כי שם לעתינו, בגין לדעת רבי יהודה החסיד ממנו יכול טהרה בתפלות במופרטם באופן שונה (כפי שmobא בספר חסידים ובספר הרים עורות הבושים). ראה סוף פירוש ייג מדרות וטף פירוש בריתא דרבנן ישבעאל ובהערות שם, וכן בסוף פסוקי שופרות למופך של ר' ריה. ובפירושו לתפילה "על הכל יתגדל" שבתחלת התורה לשבת אף nun רמו